

Kent u die mop over de trein van 8.39 uur?

Anniek van den Brand, journalist
GRATIS

Ik weet precies hoe het plafond van station Schiphol eruit ziet. Het is een systeemplafond met uitgestanste cirkels. Soms probeer ik uit te rekenen hoeveel van die platen er in het station zijn verwerkt. En hoeveel uren van mijn leven ik daar, diep onder de grond tussen spoor 5 en 6, heb doorgebracht. En o ja, ik heb het veiligheidspraatje uit mijn hoofd geleerd dat om de 10 minuten klinkt. Ik kan het nu in vier talen opdreunen.

Daar heb ik alle tijd voor, want ik reis elke ochtend met de Intercity Direct, de opvolger van de Fyra, van Schiphol naar Rotterdam. Ik weet niet of u die mop kent van al die reizigers die elke ochtend met de trein van 8.39 uur van Schiphol naar Rotterdam gingen?

Nou, u weet wel hoe die afloopt.

Begin dit jaar kreeg ik een baan in Rotterdam. Dat de trein me al op mijn eerste werkdag 40 minuten liet wachten, schreef ik toe aan louter toeval en domme pech. Het duurde zeker een week of twee en zes flinke vertragingen voordat ik een systeem ontwaarde. Het patroon is: eerst geeft de informatiemonitor een vertraging aan van 5 minuten. Die verandert even later in 10 minuten - niet lang genoeg om in

de trein naar Vlissingen te springen, die Rotterdam ook aandoet. Zo gauw die trein weg is, verandert de vertraging in een kwartier. En even later is de trein 'opgeheven', zoals dat in NS-jargon heet.

Ik ben boos geweest, wanhopig. Al maanden geleden ben ik opgehouden NS'ers met rode hoedjes lastig te vallen met de vraag wanneer de Intercity Direct dan wél komt. 'De reiziger in de kou' heet het rapport over de falende Fyra dat de gisteren werd gepresenteerd. „En de reiziger staat nog altijd in de kou," zei commissievoorzitter Madeleine van Toorenborg. Het was geen bijster originele zin, ook geen heel persoonlijke, en ze had het vast niet tegen mij. En toch dacht ik: zo is het, Madeleine. Jij begrijpt mij.